

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 17-06-18

Col·lecta:	98,42
Caixetes ciris	43,57
Caixetes:	61,75
Caixetes Càritas:	32,00

Diumenge **1 de juliol, XIII Durant l'Any**
Sv 1, 13-15; 2,23-24; Sl 29; 2Co 8,
7-15; Mc 5, 21-43

HORARIS DE MISSA

Dissabte, a les 8 del vespre
Diumenge, a les 11 del matí

CÀRITAS POBLENOU

Menjador

A partir d'aquesta setmana passada, el menjador només servirà dinars, a l'espera de poder reorganitzar altra vegada uns equips suficients per poder tornar obrir el vespre.

Classes de català

També s'han acabat les classes de català que s'han impartit durant el curs.

Acollida-despatx

Continua sense fer vacances, cada dimarts de 7-8 de la tarda, per acollir tota persona que es vulgui dirigir a Càritas.

AULA INFORMÀTICA

També han acabat les classes d'informàtica. Ara, fins al setembre que és quan es tornarà a fer inscripcions.

C.E. ANEM A CAMINAR

Reunió de Junta: el divendres dia 29,

el vespre es farà la reunió de Junta per preparar l'assemblea que s'ha de fer el 21 d'octubre.

Dinar dels dilluns: el dilluns dia 2 de juliol, es fa la trobada anyal a la vinya d'en Pere de tots aquells que els quarts dilluns es troben per anar a caminar

(segueix de dins)

Una vegada lliurat el full a mans de tothom, diu: Gireu-lo. Era un full en blanc amb un punt negre al centre. Feu una redacció del que veieu. Déu minuts i recullo. Així ho va fer. Una vegada recollits, va llegir ràpidament les redaccions.

Acabada la lectura, el professor els diu:

Aquest examen no és per donar-los una nota, els servirà com a lliçó de vida. Ningú ha parlat del full que quasi és tot blanc. Tothom s'ha centrat en el punt negre. El mateix passa a la nostra vida. Tenim un full en blanc sencer per veure i aprofitar la vida. Però ens centrem en els punts negres.

La vida és un regal de Déu.. Sempre tenim motius de sobre per festejar-la. Amb qui? Amb un mateix, amb la nostra família, amb els nostres amics que ens recolzen, per la feina que tenim que ens permet viure, pels miracles que passen cada dia... I malgrat tot això, amb molta freqüència, ens centrem en els punts negres: dificultats, problema de salut, la manca de diner o de més diner. Les relacions dificultoses a nivell personal, familiar, amicals i professionals. (del blog de Jaume Patuel)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

24 de juny del 2018

Núm. 750

Diumenge NAIXEMENT
ST. JOAN BAPTISTA

Notes per a fixar-nos en Jesús i l'Evangeli

1er. Les pinzellades amb les que es pinta aquest quadre, dient el que succeeix entorn del naixement del fill d'Elisabet, mostra que **aquest naixement és obra de Déu**, perquè s'acompleix el que l'àngel havia anunciat a Zacaries

2on. "El Senyor li havia mostrat el seu amor" (58): es tracta de la misericòrdia de Déu. Cal recordar que Elisabet era estèril. Això, en la seva cultura, suposava ser menyspreada com a dona. Per això **Déu ha estat misericordiós amb ella donant-li un fill. Déu es recorda dels més petits, és misericordiós amb els pobres, amb els menyspreats.** El nom de "Joan" (60.63), precisament, significa que **Déu ha mostrat el seu favor.**

3er. Zacaries, el pare de Joan, és presentat com a sacerdot del temple de Jerusalem (Lc 1,5). Per altra banda, l'evangelista sembla que vol que ens recordi alguns personatges bíblics, especialment Abraham, el primer dels patriarques.

4rt. En aquest paral·lelisme s'hi expressa que **Déu ha estat misericordiós, no només amb Elisabet, sinó amb Israel.** I el ministeri de Joan s'adreçarà a Israel, anunciant la misericòrdia de Déu i oferint un baptisme de conversió.

5è. "Què serà aquest infant?" (66), obre expectatives per a descobrir-ho en el mateix evangeli més endavant (Lc 3,1ss). Ara tothom té clar, tanmateix, que "la mà del Senyor era amb ell" (66), que té el favor i la protecció de Déu.

6è. Joan, que pertany encara al temps d'Israel, inaugura el temps de Jesús. Lluc ho posa en llavis de Jesús més endavant: *El temps de la Llei i dels Profetes ha durat fins a Joan. Des d'aleshores és anunciada la bona nova del Regne de Déu, i tothom s'esforça per entrar-hi* (Lc 16,16).

7è. **Hi ha una voluntat explícita dels evangelistes a mostrar, alhora, la continuïtat i la discontinuïtat entre l'Antic i el Nou Testament.** En la presentació conjunta de Joan i Jesús, dels seus naixements i dels orígens de les respectives missions, hi ha una expressió d'aquesta voluntat: tots dos neixen i actuen "en l'Esperit" (80); però **Jesús comença quan acaba Joan.**

L'últim verset d'aquest text té molts paral·lelismes amb d'altres aplicats a Jesús en aquests mateix evangeli de Lc: *L'infant creixia i s'enfortia, ple d'enteniment; i Déu li havia donat el seu favor* (Lc 2,40); *Jesús es feia gran, avançava en enteniment i tenia el favor de Déu i dels homes* (Lc 2,52).

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,1-6)

Escolteu-me, illes i costes, estigueu atents, pobles llunyans: Abans de néixer, el Senyor em cridà, quan era al si de la mare, ell pronuncià el meu nom, convertí els meus llavis en una espasa tallant i em cobrí amb l'ombra de la seva mà, féu de mi una fletxa aguda, em guardà en el seu buirac, i em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu.» Jo estava pensant: «M'he cansat en va, he consumit les meves forces per no res.» De fet el Senyor sostenia la meva causa, el meu Déu em guardava la recompensa. El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meva salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

Salm responsorial [138,1-3.13-15 (R. 14a)]

Heu penetrat els meus secrets, Senyor, i em coneixeu, vós veieu quan m'assec o quan m'aixeco, descobriu de lluny estant els meus propòsits, sabeu bé si camino o si reposo, us són coneguts tots els meus passos.

Us dono gràcies per haver-me fet tan admirable. Vós heu creat el meu interior, m'heu teixit en les entranyes de la mare, és meravellosa la vostra obra.

Us era tot jo ben conegut, res de meu no us passava per alt quan jo m'anava fent secretament, com un brodat, aquí baix a la terra.

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 13,22-26)

En aquells dies, Pau digué: «Als nostres pares, Déu els donà David per rei i, testimoniant a favor d'ell digué: “M'he fixat en David, fill de Jesè, que és un home com el desitja el meu cor, ell durà a terme tot el que em proposo.» De la descendència d'ell, tal com ho havia promès, Déu ha donat a Israel un Salvador, que és Jesús. Abans que vingués ell, Joan va predicar a tot el poble d'Israel un baptisme de conversió. Però Joan, en acabar la seva missió deia: Jo no sóc pas allò que vosaltres penseu, però després de mi en ve un altre de qui no sóc digne de deslligar el calçat dels peus.

“Germans, a nosaltres, els descendents d'Abraham, i també a tots vosaltres que creieu en Déu, ens envia Déu aquest missatge de salvació.”»

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 1,57-66.80)

Quan es complí el temps, Elisabet tingué un fill. Els veïns i els parents sentien dir que el Senyor li havia fet aquest favor tan gran, i tots la felicitaven. El dia vuitè es reuniren per circumcidat el nen, i proposaven que es digués Zacaries, com el seu pare. Però la mare s'hi

oposava dient: «No, que s'ha de dir Joan.» Ells li replicaren: «Però si no hi ha ningú de la família que se'n digui!» Llavors feren senyes al pare preguntant-li com volia que es digués. Ell demanà unes tauletes i escriví: «S'ha de dir Joan.» Tots se'n van meravellar. I a l'instant Zacaries recobrà la paraula i beneïa Déu. Un gran respecte s'apoderà de tots els veïns. La gent en parlava per tota la muntanya de Judea, i tothom qui ho sentia en guardava el record i es preguntava: «Què serà aquest noi?», perquè la mà del Senyor era amb ell. I el noi creixia i s'enfortia en l'Esperit, i va viure al desert fins al dia que es va manifestar a Israel.

Salmo Responsorial (Sal 138)

Señor, tú me has examinado y me conoces; sabes cuándo me acuesto y cuándo me levanto, desde lejos te das cuenta de mis pensamientos; tú ves mi caminar y mi descanso, te son familiares todos mis caminos;

Porque tú formaste mis entrañas, me has tejido en el seno materno porque son admirables tus obras

Conocías hasta el fondo de mi alma, No desconocías mis huesos. Cuando, en lo oculto, me iba formando. Y entretejiendo en lo profundo de la tierra

La carreta

Aquests dies, sentint certs polítics, em ve al cap el conte de LA CARRETA.

Un nen anava a peu amb el seu pare i, abans de girar una cantonada, el pare li diu: “Compte, apartem-nos, que ve una carreta buida”.

El nen pregunta: “Com ho saps, pare, que és una carreta buida, si encara no la veiem?”.

I el pare respon:

“És molt fàcil saber quan una carreta va buida, pel soroll que fa en moure's. Com més buida és, més gran és el soroll i la fressa que fa”. I va afegir el pare: “Això es pot aplicar també a algunes persones, a la teva vida ja ho veuràs...”.

Aquell nen va créixer, i ja és persona adulta, i quan veu una persona que parla massa, que talla la conversa de tothom, que és inoportuna i agressiva, que presumeix del que té, que és prepotent i menysprea els altres, té la sensació de sentir la veu del seu pare dient:

“Com més buida és la carreta, més gran és el soroll que fa”.

El punt negre

Un professor entra a classe. Posa una prova sorpresa. Dóna un full a cada alumne i amb la norma de no girar-lo fins que ell ho indiqui. Tot l'alumnat ansiós, com és ben normal.

(segueix al darrera)